

Geloofwaardig

maandag 05 november 2012

Laatst geupdate op maandag 05 november 2012

Politiek is voor de al dan niet oppervlakkige waarnemer theater, een arena, een slangenkuil, een ivoren toren, maffia, een zootje zakkenvullers, kortom iets waarvan de mens niet vrolijk wordt. Tenzij je een ernstige afwijking hebt en dan ben je politicus. Zó ongeveer. En sinds ik actief ben in de politiek kom ik er langzaam achter dat politici inderdaad net mensen zijn. Ze zijn namelijk ook aardig, hebben partners en kinderen, hebben humor en betalen trouw belasting. Uitzonderingen daargelaten. Ik zei het al, net mensen.<

Dus, soms gaat het even mis. Zo zijn er politici die sceptisch doen over burgerparticipatie. Politici worden weliswaar door het volk gekozen maar zeggen ze, we hoeven onze oren toch niet te laten hangen naar de burger. Wij zijn de gemeenteraad, wij stellen de kaders, wij controleren, wij zitten hier zonder last of ruggenspraak en zijn goed in staat het algemeen belang te dienen zonder dat de burger steeds aanschuift. Maar, als er dan onderwerpen voorbij komen waar ze politiek mee kunnen scoren dan mag de burger naar hun website komen om zijn mening te geven. Dan is burgerparticipatie opeens wel zeer gewenst.

Of ze schetsen hel en verdoemenis. Als de verenigingen het over vier jaar uitgesmeerd met 25% minder moeten gaan doen, dan is dat meteen een grove doodklap. Dat is vooral verraad aan de vrijwilligers die massaal zullen afhaken. En dan is ook de vereniging in leiden en last. Dat is dan lokaal het verhaal. Landelijk is het verhaal dat mensen meer zelf moeten doen, dat de overheid niet voor alles op kan draaien. Dat de ontvangers van subsidie zich niet zo moeten laten pamperen. Dat bezuinigingen juist een uitdaging zijn die heel nieuwe krachten in de mensen losmaken. Dat meer verantwoordelijkheid bij de burger leidt tot meer en betere deelname aan het bestuur.

Het zijn een paar voorbeeldjes uit de wondere wereld die politiek heet en waar ik nou een jaar of vier in mag verkeren. Het is een wereld vol gevoelige zielen die het heel erg nodig hebben heel veel met elkaar af te stemmen. Niets mis mee, overigens. Het is een wereld waarin heel subtiel technisch spel en smerige tackles elkaar verdragen. Politiek is niet voor watjes en wie niet tegen de hitte kan moet uit de keuken wegblijven. Politiek is in principe erg sportief - want gebaseerd op vertrouwen - maar heeft ook rafelige randjes. Vooral in het grijze gebied tussen coalitie en oppositie.